

Väited ja peamised argumendid

Apellant esitab apellatsioonkaebuses kolm peamist väidet:

Esimene väide: ETLT artikli 263 neljanda lõigu ja eelkõige eelduse „otseselt ja isiklikult puudutav“ vale tõlgendamine. Asjaolude väär kvalifitseerimine.

Teine väide: ETLT artikli 263 neljanda lõigu viimase lauseosa ning üldkohaldatava akti, mis ei vaja rakendusmeetmeid, kui eelduse ja mõiste vale tõlgendamine. Asjaolude väär kvalifitseerimine ja tõendite moonutamine.

Kolmas väide: Asjaolude väär kvalifitseerimine ja tõendite moonutamine.

PT Pelita Agung Agrindustri ja PT Permata Hijau Palm Oleo 24. veebruaril 2023 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda laiendatud koosseisus) 14. detsembri 2022. aasta otsuse peale kohtuasjas T-143/20: PT Pelita Agung Agrindustri ja PT Permata Hijau Palm Oleo versus komisjon

(Kohtuasi C-112/23 P)

(2023/C 127/34)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellandid: PT Pelita Agung Agrindustri, PT Permata Hijau Palm Oleo (esindajad: *advocaten* F. Graafsma ja J. Cornelis)

Teised menetlusosalised: Euroopa Komisjon, European Biodiesel Board (EBB)

Apellantide nõuded

Apellandid paluvad Euroopa Kohtul:

- tühistada vaidlustatud kohtuotsus;
- tühistada komisjoni 28. novembri 2019. aasta rakendusmäärus (EL) 2019/2092, millega kehtestatakse lõplik tasakaalustav tollimaks Indoneesias pärit biodiislikütuse impordi suhtes,⁽¹⁾
- mõista apellatsioonimenetluse ja Üldkohtu menetlusega seotud apellantide kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt; või teise võimalusena
- saata kohtuasi tagasi Üldkohtusse,
- jätta Üldkohtu menetluse ja apellatsioonimenetlusega seotud kohtukulude üle otsustamine edaspidiseks.

Väited ja peamised argumendid

Apellandid esitavad apellatsioonkaebuse põhjendamiseks kuus väidet.

Esiteks, vaidlustatud kohtuotsuses on järelduse puhul, et toimus oluline hinna allalöömine, väärtalt tõlgendatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2016. aasta määruse (EL) 2016/1037 kaitse kohta subsideeritud impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Liidu liikmed,⁽²⁾ (edaspidi „alusmäärus“) artikli 8 lõiget 2 ning moonutatud tõendeid.

Teiseks, vaidlustatud kohtuotsuses on väärtalt tõlgendatud WTO vaekogu 25. jaanuari 2018. aasta aruande „Euroopa Liit – Indoneesias pärit biodiislikütuse impordi suhtes kehtestatud dumpinguvastased meetmed“ (WT/DS 480/R) järeldusi, või teise võimalusena on jäetud need järeldused ekslikult arvesse võtmata.

Kolmandaks, vaidlustatud kohtuotsuses on vääralt tõlgendatud WTO vaekogu 2. augusti 2013. aasta aruande „Hiina – dumpinguvastased ja tasakaalustusmeetmed, mis puudutavad Ühendriikidest pärit broilerist valmistatud tooteid“ (WT/DS 427/R) järeldusi ning muud asjasse puutuvat WTO praktikat ja EL kohtupraktikat.

Neljandaks, vaidlustatud kohtuotsuses tõlgendati vääralt alusmääruse artikli 8 lõiget 1, kui leiti, et allalöömise arvutus, mis ei võta arvesse 45 % liidu tootmisharu müüki, vastab õigusaktidest tulenevalt nõudele, mille kohaselt peab hindamine põhinema objektiivsel uurimisel ja otsesel tõendusmaterjalil.

Viiendaks, vaidlustatud kohtuotsuses moonutati tõendeid, kui järeldati, et õlipalmitanduste fondi kava alusel antud subsiidiumi ei antud valmistatud, toodetud, eksporditud või veetud koguste alusel.

Kuuendaks, vaidlustatud kohtuotsuses on apellantide argumenti moonutatud ja alusmääruse artikli 7 lõiget 2 vääralt tõlgendatud.

⁽¹⁾ ELT 2019, L 317, lk 42.

⁽²⁾ ELT 2016, L 176, lk 55.

Swissgrid AG 28. veebruaril 2023 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda) 21. detsembri 2022. aasta määruse peale kohtuasjas T-127/21: Swissgrid versus komisjon

(Kohtuasi C-121/23 P)

(2023/C 127/35)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Swissgrid AG (esindajad: advokaadid P. De Baere, P. L'Ecluse, K. T'Syen ja V. Lefever)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- tühistada vaidlustatud kohtumäärus;
- jätta komisjoni esitatud vastuvõetamatuse vastuväide rahuldamata ja tunnistada tühistamishagi vastuvõetavaks ning saata asi sisulise otsuse tegemiseks tagasi Üldkohtule;
- otsustada kohtukulude kandmine edaspidi.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebuse põhjenduseks esitab apellant kolm väidet.

Esimene väide, et Üldkohus on rikkunud õigusnormi, kuna ta kohaldas vääralt õiguslikku kriteeriumi, kui ta otsustas selle üle, kas 17. detsembri 2020. aasta kirjas sisaldunud otsus, millele on alla kirjutanud komisjoni energia peadirektoraadi direktor (edaspidi „vaidlustatud otsus“), kujutab endast ELTL artikli 263 tähenduses vaidlustatavat akti.

Teine väide, et Üldkohus on rikkunud õigusnormi, kuna ta kinnitas, et komisjoni 23. novembri 2017. aasta määruse (EL) 2017/2195, millega kehtestatakse elektrisüsteemi tasakaalustamise eeskiri ⁽¹⁾, artikli 1 lõiked 6 ja 7 ei anna apellandile õigusi, mida vaidlustatud otsus võiks mõjutada.

Kolmas väide, et vaidlustatud kohtumääruses ei ole esitatud piisavalt põhjendusi, mis kinnitaksid lõplikku järeldust, et komisjoni määruse (EL) 2017/2195 artikli 1 lõige 7 ei anna apellandile mingeid õigusi.

⁽¹⁾ ELT 2017, L 312, lk 6.